

(Stormens väg.doc)
Evighetsljus på mörka moln (1900)
Stormens väg 154–157

Detta avsnitt kan förstås som ytterligare en sammanfattning av EG:s motgångsteologi. Avsnittets tre avdelningar kan läsas som EG:s ordo salutis.

Här upprepas, ja markeras att denna ordo salutis äger sin giltighet i förhållande till presumtiva, respektive praktiserande kristna.

De motgångar, som lösgöra våra hjärtan från världen, äro en kristens medgångar. Det smärtar oss, då den ena missräkningen följer på den andra, men själen får en stadig kurs, då den för **(slut 154) 155** lorar denna värld ur sikte. Svårigheterna äro utvalda kungsvagnar för utvalda kungssjälar. Nedbrytandet genom långvarigt lidande för oss fortare till agans mål, som är en delaktiggörelse av *hans helighet*. Hebr. 12:10. S 154 f

Sedan själen är besluten för Kristus, är varje betryck ett tryck närmare Gud. »I världen betryck, men frid i mig.» s 155

Och han för sina utvalda igenom, skulle det än kosta honom tiotusen världar. S 157

Huvudexemplet på riktigheten i EG:s utläggning är Paulus.

Inledning

Kämpa inte emot stormen. Hur mycket vi än ropa och klaga förmår vi intet mot lidande och smärta. Tala med Gud om den.

Avdelning I

Stormen har en uppgift, den skall påskynda vår förlösning. Detta genom nedbrytande. Världens skall ut ur sikte. Nedbrytande genom långvarigt lidande för oss till delaktighet av hans helighet. Nedbrytande kan också ha annan karaktär. Förlusten av allt har till uppgift att vi skall finna Kristus.

Avdelning II

Stormens väg ren och stärkande. Genom lidandet rotas en kristen i Gud. Stormen välgörande för de många som lider av andlig tvingsot.

Avdelning III

Stormens väg för oss till lugna hamnen där skinande skaror välkomna oss. Alltså framtidsvision. Men välsignat vare även minnet av jordlivets stormar. Vad gör det om vi färdats på stormig sjö, blott vi hörde vännens, *Det är jag*.

Bibelanknytningen

EG:s profileringar i sina tre avdelningar äger inte sin motsvarighet i de bibelord han hänvisar till.

EG förutsätter både Guds suveränitet och hans kärleksvilja, men han begränsar bevisningen till att gälla de utvalda. Frågan är om han inte i sin frontförkortning gör som de flesta bibelböckernas författare. Dessa riktar sökarljuset på Guds utvalda folk,

respektive på dem som kommit till tro på Jesus Kristus. Just dessa får erfara både Guds suveränitet och hans kärleksvilja. Övriga behandlas inte lika sorgfälligt.

Bibelhänvisningarnas relation till EG:s text

- anknyter man svagt
- * anknyter
- ** belägger

Gamla testamentet

- **Job 28:25** s 154 När han gaf åt *vädret dess tyngd* och vägde vattnen med mått.
- * **Job 30:22** s 154 Du upplyfte mig på stormens rygg och *lät mig fara*, och dess brak betog mig sansen.
- ** **Ps 73** s 155 Den frommes tröst vid åsynen af de ogudaktigas lycka.
- **Ps 131** s 155 Herre, mitt hjärta står icke efter det högt är, och mina ögon se icke efter det upphöjdt är, och jag umgås icke med stora ting, med ting som äro mig för underbara Sannerligen jag har lugnat och stillat min själ; såsom ett afvandt barn i si moders famn ja, såsom ett *afvandt barn*, så är min själ i mig. Hoppas på Herren, Israel, från nu och till evig tid.
- **Ps 143:11** s 154 Herre, behåll mig vid lif för ditt namns skull; *tag min själ ut ur nöden* för din rättfärdighets skull.

Nya testamentet

- **Matt 8:11** s 157 Och jag säger eder: Många skola komma från öster och väster och få vara med Abraham, Isak och Jakob till bords i himmelriket
- * **Mark 4:39** s 154 Och då han hade blifvit uppväckt, näpste han vädret och sade till hafvet: Tyst, var stilla. Och vädret saktade sig, och det vardt alldeles lugnt.
- **Mark 6:50** s 157 50ty de sågo honom alla och blevo förfärade. Men han begynte strax tala med dem och sade till dem: "Varen vid gott mod; det är jag, varen icke förskräckta."
- **Joh 3:8** s 154 *Vindet blåser hvarthän vill*, och du hör hans röst, men du vet icke hvarifrån han kommer och hvarthän han far; så är hvar och en som är född af Anden.
- * **Joh 16:33** s 155 Detta har jag talat till eder, på det att I mån hafva *frid i mig; i världen hafven I betryck*, men varen vid godt mod: jag har öfvervunnit världen.
- **Rom 8:38 f.** s 156 Ty jag är viss därpå, att hvarken död eller lif, eller änglar eller herradömen eller väldigheter, eller de ting som äro, eller de ting, som skola komma, eller höghet eller djuphet eller något annat skapadt skall kunna skilja oss från Guds kärlek, som är i Kristus Jesus vår Herre.
- **2 Kor 4:9** s 155 vi äro förföljda, dock icke givna till spillo; vi äro slagna till marken, dock icke förlorade.
- ** **2 Kor 11:24-30** s 155 24Av judarna har jag fem gånger fått fyrtio minus ett slag, 25tre gånger har jag slitit spö, en gång har jag stenats, tre gånger har jag lidit skeppsbrott, ett helt dygn har jag drivit omkring på öppna havet. 26Ofta har jag varit ute på resor, utsatt för faror i floder, faror från rövare, faror bland landsmän och bland hedningar, faror i städer, i öknar och på havet, faror bland falska bröder. 27Jag har arbetat och slitit och ofta vakat, jag har svultit och törstat och ofta fastat, jag har frusit och varit utan kläder. 28Till allt annat kommer det som trycker mig varje dag: mina bekymmer för alla församlingarna. 29Ingen är svag utan att jag blir svag. Ingen kommer på fall utan att jag provas som i eld. 30Om det ändå skall skrytas vill jag skryta med min svaghet.
- * **Gal 6:14** 14Men vad mig angår, så vare det fjärran ifrån mig att berömma mig av något annat än av vår Herres, Jesu Kristi, kors, genom vilket världen för mig är korsfäst, och jag för världen.
- * **Fil 3:8** s 155 Ja, jag räknar ock *allt såsom förlust* mot det öfverträffande i min Herre Jesu Kristi kunskap, för hvilkens skull jag har blifvit förlustig alltsamman och räknar det såsom afskräde, på det att jag må *vinna Kristus*.
- ** **Hebr 12:10** s 155 Ty de förra agade oss i några få dagar eftersom dem godt syntes, men denne till det som är nyttigt, på det att vi måtte få del af hans helighet.

Fristående tillägg, funderingar

Delen (Kristus) står för helheten (Gud)

Vi låter delen (Kristus) stå för helheten (Gud). Samtidigt blundar vi för det i Guds verk som inte svarar mot vår bild av Gud.

Alternativt stjälp vi över det som synes oss främmande i Guds verk på djävulen.

Det ena förfaringssättet förutsätter att vi blundar, det andra att vi förnekar Guds allmakt och ger plats för en dualistisk syn.

I sin motgångsteologi (Evighetsljus på mörka moln) tyglar (omedvetet) Guds

främmande verk genom att låta det främmande drabba de utvalda, dem till helgelse.

Detta Guds delverk får representera helheten. Guds handlande med dem som befinner sig utanför en nära gudsrelation funderar han inte närmare över. Där släpper han fram det etiskt/moraliskt betänkliga utan kommentarer. EG är alltså inte dualist, men blundare.